

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek - a dr. Fekete László ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű, III.rendű alperes neve (**III.rendű alperes címe**) III. rendű és IV.rendű alperes neve (**IV. rendű alperes címe**) IV. rendű alperesek ellen, bankügynöki díjtartozás visszafizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 32.G.41.790/2009/16. számú, 2010. június 30. napján kelt ítélete ellen az alperesek által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a marasztalás összegét 10.037.388 (tízmillió-harminchétezer-háromszáznyolcvannyolc) forintról 9.718.407 (kilencmillió-hétszáztizennyolcezer-négyszázhet) forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-IV. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 15 napon belül a felperesnek 142.000 (egyszáznegyvenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési illeték térítését akként rendezi, hogy abból a felperes 19.100 (tizenkilencezer-egyszáz) forintot, az I-IV. rendű alperesek egyetemlegesen 583.100 (ötszáznyolcvanháromezer-egyszáz) forintot kötelesek külön felhívásra megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg felperesnek egyetemlegesen 10.037.388 forintot és ezen összeg után 2009. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot, továbbá

702.200 forint (602.200 forint kereseti illeték és 100.000 forint jogtanácsosi munkadíj) perköltséget. Az indokolás szerint a felperes, valamint az M. Zrt., mint finanszírozók és az I. rendű alperes között 2008. augusztus 27-én létrejött és 2009. február 3-án módosított szerződésben az I. rendű alperes vállalta, hogy 2008. szeptember 1-jétől 2010. szeptember 1-ig terjedő időben a nála új és használt gépjárművet vásárlók hiteligényeit a finanszírozókhoz közvetíti, összesen 370.000.000 forint értékben. A finanszírozók e megállapodásnak megfelelően 2008. szeptember 4-én 10.000.000 forint jutalékelőleget utaltak át az I. rendű alperesnek. A II-IV. rendű alperesek 2008. augusztus 27-én kötöttek szerződést a finanszírozókkal, melyben egyetemlegesen készfizető kezességet vállaltak az I. rendű alperes fenti jogügyletéből származó tartozásaiért. A felperes a szerződést 2009. április 16-án azonnali hatállyal felmondta arra utalva, hogy az I. rendű alperes időarányos teljesítése több mint 30 %-kal kevesebb, mint a közvetíteni vállalt összeg időarányos része. Felszólította az I. rendű alperest, majd a kezeseket is, hogy az általa elkészített elszámolásnak megfelelően a jutalékelőleg visszajáró részét fizessék meg. A felhívásnak az alperesek nem tettek eleget, emiatt a felperes fizetési meghagyás kibocsátásával 10.037.388 forint és ezután 2009. szeptember 1. napjától a mindenkorli jegybank alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Az alperesek a kibocsátott fizetési meghagyással szemben ellentmondással éltek a követelés idő előttiségére utalva. A perré alakult eljárásban az alperesek a fizetési meghagyással egyező kereseti kérelmet nem vitatták. Ezért a bíróság a Pp. 221. § (3) bekezdését alkalmazva, a Ptk. 474. §-a, 272. §, 200. §-ának (1) bekezdése és 277. §-ának (1) bekezdése alapján, továbbá a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint a keresettel egyezően marasztalta az alpereseket.

Az elsőfokú ítélet ellen elsődlegesen annak megváltoztatása, a kereset elutasítása, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdések alapuló hatályon kívül helyezés iránt az alperesek nyújtottak be fellebbezést. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a szerződésmódosításból eredő teljesítési határidő változást, és ekként az idő előttiségre alapított alperesi védekezést megalapozó tényeket, továbbá nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Döntése tehát törvénytörő és megalapozatlan.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egészíti ki.

A periratoknál elfekvő okiratokból, valamint a peres felek egyező előadásából aggálytalanul megállapítható, hogy a perbeli szerződés értelmében a felperes jogosult az azonnali hatályú felmondásra, „amennyiben az előírt, havi teljesítésekben a negyedéves méréseknél több mint 30 % elmaradás mutatkozik”. A

felmondással a teljes jutalék előleg visszafizetése egy összegben 15 napon belül esedékes a szerződésben kikötött ügyleti kamattal együtt, melynek mértéke a kifizetéstől a visszafizetésig terjedő időtartamra érvényes jegybanki alapkamat kétszerese (2008. augusztus 27-i megállapodás 4. b.), c.) pont, 7. pont és 2009. február 3-i megállapodás 4. pont).

A perbeli követelés összegét az alperesek a felperes által készített, a periratokhoz 32.G.41.790/2009/15/A/1. alatt csatolt, és a 2009. július 17-i állapotnak megfelelő elszámolással egyezően elismerték. Így nem vitatták, hogy a felperessel szemben 9.718.407 forint tőketartozásuk áll fenn (16. sorszámu jegyzőkönyv).

A fentiekből következően nem volt jelentősége annak, hogy a határozott időre kötött szerződés mikor szűnik meg. Az azonnali hatályú felmondás joga ugyanis a szerződés hatálya alatt az I. rendű alperesi teljesítés elmaradása esetén a felperest jogszerűen megillette, mellyel a felperes az ügyleti kikötésnek megfelelően élt. Az alperesek idő előttiségre alapított érvelése tehát nem volt megalapozott. A peres felek között ugyanakkor nem volt vitás, hogy a felperes által jogszerűen követelhető tőkeösszeg a fizetési meghagyás beadását követő teljesítésre is figyelemmel változott, 9.718.407 forintra csökkent.

A perbeli jogvita a kifejtettekből is kitűnően a rendelkezésre álló adatok alapján aggálytalanul elbíráلható volt. Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás nagy terjedelmű, vagy teljes megisméltése, illetőleg kiegészítése nem vált szükségessé. Így a Pp. 252. § (3) bekezdésének alkalmazására, az ítélet hatályon kívül helyezésére a másodfokú bíróság nem látott okot.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a marasztalás összegét a rendelkező részben írtak szerint csökkentette.

A peresztesség és pernyertesség arányát figyelembe véve a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján és az ügyvédi tevékenységgel arányosan rendelkezett a felperesnek járó másodfokú perköltség összegéről és a Pp. már felhívott rendelkezése szerint határozta meg az államnak járó, a peres feleket terhelő fellebbezési illeték mértékét is (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (5)-(6) bekezdése, 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2011. március 31.

. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mohácsy Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Magosi Szilvia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: